DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 5 juli 2007 *

I de förenade målen C–145/06 och C–146/06,

angående två beslut att begära förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, från Commissione tributaria di secondo grado di Trento (Italien), av den 6 mars 2006 respektive den 23 december 2005, som inkom till domstolen den 17 mars 2006, i målen

Fendt Italiana Srl

mot

Agenzia Dogane — Ufficio Dogane di Trento,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna J. Klučka, U. Lõhmus, A. Ó Caoimh (referent) och P. Lindh,

* Rättegångsspråk: italienska.

generaladvokat: E. Sharpston,
justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 15 februari 2007,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Fendt Italiana Srl, genom G. Maisto, avvocato, och A. Parolini, dottore commercialista,

— Italiens regering, genom I.M. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av G. Aiello, avvocato dello Stato,

— Cyperns regering, genom N. Charalambidou, i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom L. Pignataro och W. Moells, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 19 april 2007 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Respektive begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, s. 51), i dess lydelse enligt rådets direktiv 2004/75/EG av den 29 april 2004 (EUT L 157, s. 100) (nedan kallat direktiv 2003/96).

2 Respektive begäran om förhandsavgörande har framställts i mål mellan Fendt Italiana Srl (nedan kallat Fendt) och Agenzia Dogane – Ufficio Dogane di Trento (tullmyndigheten i Trento) (nedan kallad Agenzia Dogane) angående Fendts underlåtenhet att, för år 2004, betala den konsumtionsskatt på smörjolja som föreskrivs i nationell rätt.

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapsrättsliga bestämmelser

Direktiv 92/12/EEG

3 I artikel 1 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor (EGT L 76, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 57) föreskrivs följande:

"1. Detta direktiv fastställer regler för varor som är belagda med punktskatt och andra indirekta skatter, utom mervärdesskatt och skatter som fastställs av gemenskapen, och som direkt eller indirekt påförs konsumtionen av sådana varor.

2. De särskilda bestämmelser som hänför sig till skattestrukturerna och skattesatserna för punktskattebelagda varor skall anges i särskilda direktiv."

4 I artikel 3 i nämnda direktiv stadgas följande:

"1. Detta direktiv skall på gemenskapsnivå tillämpas på följande varor, såsom de definieras i relevanta direktiv:

— mineraloljor,

...

2. De varor som är förtecknade i punkt 1 kan vara föremål för andra indirekta skatter för särskilda ändamål, förutsatt att dessa skatter är förenliga med de regler som är tillämpliga på punktskatt och mervärdesskatt vad gäller bestämning av skattebas, skatteberäkning, skattskyldighet och övervakning.

Medlemsstaterna skall behålla rätten att införa eller bibehålla skatter som påförs andra varor än de som är förtecknade i punkt 1, dock endast under förutsättning att dessa skatter inte leder till gränsformaliteter i handeln mellan medlemsstater.

...”

Direktiven 92/81/EEG och 92/82/EEG

5 I artikel 2.1 d jämförd med artikel 2.4 i rådets direktiv 92/81/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor (EGT L 316, s. 12; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 91), i dess lydelse enligt rådets direktiv 94/74/EG av den 22 december 1994 (EGT L 365, s. 46; svensk specialutgåva, område 9, volym 3, s. 3) (nedan kallat direktiv 92/81), föreskrivs att ”produkter som omfattas av KN-nummer 2710” i den version av Kombinerade nomenklaturen (nedan kallad KN) som var i kraft den 1 oktober 1994, det vill säga bland annat smörjoljor, skall anses vara mineraloljor vid dess tillämpning.

6 Enligt artikel 2.2 skall ”[a]ndra mineraloljor än sådana för vilka en skattenivå specificeras i direktiv 92/82/EEG ... vara föremål för punktskatt om de är avsedda att användas som, utbjud[a]s till försäljning som eller använd[a]s som brännolja [*] eller motorbränsle...” [* I överensstämmelse med artikel 8.1 a i direktiv 92/81 och med terminologin i direktiv 2003/96 används nedan termen bränsle för uppvärmning. *Övers. anm.*]

7 I artikel 8.1 a i direktiv 92/81 föreskrivs följande:

”1. Förutom de allmänna bestämmelser som anges i direktiv 92/12/EEG om skattebefriade användningsområden för skattepliktiga produkter, och utan att det

påverkar tillämpningen av andra av gemenskapens bestämmelser, skall medlemsstaterna undanta följande från den harmoniserade punktskatten, på villkor som de skall fastställa i syfte att säkerställa en riktig och okomplicerad tillämpning av dessa undantag samt förebygga skattefusk, skatteundandragande eller missbruk:

a) mineraloljor som används för andra ändamål än som motorbränsle eller för uppvärmning,

..."

8 I rådets direktiv 92/82/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser för mineraloljor (EGT L 316, s. 19; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 98), i dess lydelse enligt direktiv 94/74 (nedan kallat direktiv 92/82), fastställs en minimiskattesats för punktskatt på vissa mineraloljor. I artikel 2 räknas de mineraloljor upp som omfattas av direktivet. Smörjoljor ingår inte i denna uppräkning.

Direktiv 2003/96

9 Skälen 1–3 och 7 i direktiv 2003/96 har följande lydelse:

"1) Tillämpningsområdet för direktiv 92/81/EEG ... och direktiv 92/82/EEG ... är begränsat till mineraloljor.

2) Avsaknaden av gemenskapsbestämmelser om minimiskattesatser för elektricitet och andra energiprodukter än mineraloljor kan inverka negativt på den inre marknadens funktion.

3) För att den inre marknaden skall fungera väl och för att målen i andra delar av gemenskapens politik skall uppnås krävs det att minimiskattenivåer fastställs på gemenskapsnivå för de flesta energiprodukter, inklusive elektricitet, naturgas och kol.

...

7) I egenskap av part i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar har gemenskapen ratificerat Kyotoprotokollet. Beskattningen av energiprodukter och, när detta är tillämpligt, elektricitet är ett av de instrument som är tillgängliga för att målen för Kyotoprotokollet skall kunna uppnås."

10 I skäl 22 i direktiv 2003/96 anges följande:

"Energiprodukter bör i huvudsak omfattas av en gemenskapsram när de används som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. Det är därför i överensstämmelse med skattesystemets natur och logik att inte låta reglerna omfatta dubbel användning av energiprodukter och användning av sådana till annat än bränsle samt mineralogiska processer. Elektricitet som används på liknande sätt bör behandlas likvärdigt."

11 I artikel 1 i direktiv 2003/96 föreskrivs att medlemsstaterna skall beskatta energiprodukter och elektricitet i överensstämmelse med direktivet.

12 I artikel 2.1 b i direktiv 2003/96 jämförd med artikel 2.5 i samma direktiv föreskrivs att termen "energiprodukter" skall tillämpas på produkter "enligt KN-nummer 2701, 2702 samt 2704–2715", såsom dessa produkter anges i kommissionens förordning (EG) nr 2031/2001 av den 6 augusti 2001, om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 279, s. 1). Mineraloljor omfattas av KN-nummer 2710.

13 Artikel 2.4 b i direktiv 2003/96 har följande lydelse:

"4. Detta direktiv skall inte tillämpas på

...

b) följande användningar av energiprodukter och elektricitet:

— Energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränslen eller som bränslen för uppvärmning.

— Dubbel användning av energiprodukter.

En energiprodukt har dubbel användning när den används både som bränsle för uppvärmning och för andra ändamål än som motorbränsle och bränsle för uppvärmning. Användning av energiprodukter i kemisk reduktion, elektrolys och i metallurgiska processer skall anses som dubbel användning.

..."

14 I artikel 3 i direktiv 2003/96 stadgas följande:

"Hänvisningar i direktiv 92/12/EEG till mineraloljor och punktskatter, i den mån det gäller mineraloljor, skall anses omfatta alla energiprodukter, elektricitet och nationella indirekta skatter som avses i artiklarna 2 och 4.2 i detta direktiv."

15 I artikel 14.1 i direktiv 2003/96 föreskrivs följande:

"1. Medlemsstaterna skall, utöver vad som följer av de allmänna bestämmelserna i direktiv 92/12/EEG om skattebefrielser för användning av skattepliktiga produkter och utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser, bevilja skattebefrielse för följande användningsområden, på villkor som medlemsstaterna skall fastställa i syfte att säkerställa en korrekt och lättfattlig tillämpning av sådana skattebefrielser och i syfte att förhindra varje form av skatteflykt, undandragande av skatt eller missbruk:

a) Energiprodukter och elektricitet som används för att framställa elektricitet och elektricitet som används för att upprätthålla möjligheten till elproduktion. ...

b) Energiprodukter som levereras för användning som flygbränsle för annan luftfart än privat nöjesflyg.

...

c) Energiprodukter som levereras för användning som bränsle för sjöfart inom gemenskapens farvatten (inklusive fiske), annat än i privata nöjesfartyg, och elektricitet som framställs ombord på ett fartyg.

..."

16 Enligt artiklarna 15 och 16 i direktiv 2003/96 får medlemsstaterna tillämpa skattebefrielse eller skattenedsättningar i de fall som nämns i dessa bestämmelser.

17 I artikel 28.1 och 28.2 i direktiv 2003/96 föreskrivs följande:

"1. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2003 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2004, med undantag av de bestämmelser som fastställs i artiklarna 16 och 18.1, vilka får tillämpas av medlemsstaterna från och med den 1 januari 2003."

18 Artikel 30 i direktiv 2003/96 har följande lydelse:

"Trots vad som sägs i artikel 28.2 skall direktiven 92/81/EEG och 92/82/EEG upphöra att gälla efter den 31 december 2003.

Hänvisningar till de upphävda direktiven skall anses som hänvisningar till detta direktiv."

Nationella bestämmelser

19 Enligt artikel 21 andra stycket i decreto legislativo nr 504 med rubriken "Testo unico delle disposizioni legislative concernenti le imposte sulla produzione e sui consumi e relative sanzioni penale e amministrative" (konsoliderad version av lagbestämmelser om skatter på produktion, konsumtion samt om straffrättsliga och administrativa sanktioner på området) av den 26 oktober 1995 (GURI nr 279 av den 29 november 1995, ordinarie tillägg) (nedan kallat lagstiftningsdekret nr 504/95) är de produkter som omfattas av KN-nummer 2710 (smörjoljor) och som används som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning föremål för punktskatt som är lika hög som den som gäller för motsvarande motorbränsle eller bränsle för uppvärmning.

20 I artikel 62 första stycket i lagdekret nr 504/95 stadgas följande:

"Smörjoljor (KN-nummer 27 10 00 87–27 10 00 98) är, förutom den beskattning som fastställs i artikel 21 andra stycket, föremål för konsumtionsskatt när de är avsedda att användas, utbjud[a]s till försäljning, eller använd[a]s för andra ändamål än som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle."

21 Skattesatsen på denna konsumtionsskatt skiljer sig från skattesatsen för den punktskatt som fastställs i artikel 21 andra stycket i lagdekret nr 504/95.

22 I dom av den 25 september 2003 i mål C-437/01, kommissionen mot Italien (REG 2003, s. I-9861), fastställde domstolen att Republiken Italien hade underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3.2 i direktiv 92/12 och artikel 8.1 a i direktiv 92/81 genom att bibehålla artikel 62 första stycket i lagdekret nr 504/95.

23 I punkt 30 i den domen slog domstolen fast att i enlighet med artikel 8.1 a och artikel 2.2 i direktiv 92/81 jämförda med artikel 2 i direktiv 92/82, kan dock smörjoljorna endast vara föremål för punktskatt om de är avsedda att användas som, utbjudas till försäljning som eller användas som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning. I andra fall skall smörjoljorna vara ovillkorligen undantagna från harmoniserad punktskatt. Domstolen underströk, i punkterna 31 och 32 i nämnda dom, att om medlemsstaterna hade rätt att påföra de produkter som skall undantas från harmoniserad punktskatt i enlighet med artikel 8.1 a i direktiv 92/81 en annan indirekt skatt, skulle denna bestämmelse fråntas all ändamålsenlig verkan.

24 Det är utrett att artikel 62 första stycket i lagdekret nr 504/95 inte hade upphävts av de italienska myndigheterna vid tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen.

Tvisten i målen vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

25 Agenzia Dogane fastställde i två olika beslut riktade till Fendt att bolaget hade underlåtit att, för år 2004, betala den i artikel 62 första stycket i lagdekret nr 504/95 föreskrivna konsumtionsskatten på smörjolja.

26 Fendt överklagade dessa beslut till Commissione tributaria provinciale di Trento, vilken lämnade överklagandena utan bifall. Enligt den domstolen omfattas inte andra energiprodukter än de som kan användas som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning av det begränsade tillämpningsområdet för direktiv 2003/96. Systemet för beskattning av andra produkter, bland vilka ingår mineraloljor, fastställs således enbart av artikel 62 första stycket i lagdekret nr 504/95. Den anförde även att det genom direktivet har införts en nyhet i systemet i form av en möjlighet för medlemsstaterna att föreskriva ett oberoende system för beskattningen av smörjoljor.

27 Fendt överklagade till Commissione tributaria di secondo grado di Trento, som har beslutat att begära förhandsavgörande. I beslutet om hänskjutande har den, i motsats till den behöriga tullmyndighetens uppfattning, anfört att medlemsstaterna enligt direktiv 2003/96 inte uttryckligen tillåts att beskatta produkter som används för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning. Enligt

nämnda domstol framgår det emellertid av såväl domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Italien som av direktivets syfte och målsättning att mineraloljor som inte används som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning faller utanför det gemenskapsrättsliga systemet för beskattning.

28 Under dessa omständigheter har Commissione tributaria di secondo grado di Trento beslutat att vilandeförklara målen och till domstolen ställa följande tolkningsfråga, vars lydelse är identisk i de båda målen:

"Är det system för beskattning som föreskrivs i artikel 62 i lagdekret nr 504/95 förenligt med direktiv 2003/96?"

29 Domstolens ordförande beslutade den 10 maj 2006 att förena målen C-145/06 och C-146/06 vad gäller det skriftliga och muntliga förfarandet samt domen.

Prövningen av tolkningsfrågorna

30 Det erinras inledningsvis om att det enligt fast rättspraxis inte ankommer på domstolen att inom ramen för förfarandet enligt artikel 234 EG uttala sig om nationella bestämmelsers förenlighet med gemenskapsrätten. Domstolen är emellertid behörig att ge den nationella domstolen samtliga upplysningar om hur gemenskapsrätten skall tolkas som kan göra det möjligt för sistnämnda domstol att bedöma de nationella bestämmelsernas förenlighet med gemenskapsrätten för att döma i målet (se bland annat dom av den 10 juni 1999 i mål C-346/97, Braathens, REG 1999, s. I-3419, punkt 14).

31 Den nationella domstolen vill med sin fråga få klarhet i huruvida direktiv 2003/96 utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, i vilken det föreskrivs att det skall tas ut en konsumtionsskatt på smörjoljor som utbjuds till försäljning, används eller är avsedda för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning.

32 Domstolen noterar härvidlag att medlemsstaterna enligt artikel 1 i direktiv 2003/96 är skyldiga att beskatta energiprodukter i överensstämmelse med direktivet. Syftet med direktivet, vilket framgår av skälen 2 och 3, är att införa minimiskattesatser på gemenskapsnivå för de flesta energiprodukter.

33 Produkter som omfattas av KN-nummer 2710, det vill säga bland annat smörjoljor, utgör enligt artikel 2.1 b i direktiv 2003/96, jämförd med artikel 2.5, energiprodukter i den mening som avses i det direktivet.

34 Det framgår emellertid av ordalydelsen i artikel 2.4 b första strecksatsen i nämnda direktiv att det "[inte] skall tillämpas på" energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning.

35 Enligt skäl 22 i direktiv 2003/96 bör nämligen energiprodukter i huvudsak omfattas av en gemenskapsram när de används som bränsle för uppvärmning eller motorbränsle. Det är därför i överensstämmelse med skattesystemets natur och logik att inte låta reglerna omfatta energiprodukter som är avsedda att användas för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning.

36 I artikel 8.1 a i direktiv 92/81 föreskrevs att medlemsstaterna skall undanta mineraloljor som används för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning från skatteplikt. Domstolen noterar att till skillnad från vad som föreskrevs i den bestämmelsen nämns inte energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning i artikel 14 i direktiv 2003/96, vilken innehåller en uttömmande uppräkning av de produkter som medlemsstaterna ovillkorligen är skyldiga att undanta från skatteplikt. Inte heller artikel 15 eller 16 i direktiv 2003/96, i vilken medlemsstaterna ges möjlighet att undanta vissa produkter från skatteplikt, avser sådana produkter.

37 Av detta följer att, såsom generaladvokaten har noterat i punkt 37 i sitt förslag till avgörande, mineraloljor avsedda att användas för andra ändamål än som motorbränsle eller som bränsle för uppvärmning visserligen omfattades av tillämpningsområdet för direktiv 92/81, eftersom de var ovillkorligen undantagna från skatteplikt för harmoniserad punktskatt, vilket har slagits fast av domstolen i punkterna 30 och 33 i domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Italien. När direktiv 2003/96 antogs avsåg emellertid gemenskapslagstiftaren att ändra detta system genom att inte låta dessa produkter omfattas av det direktivets tillämpningsområde. Fendt har för övrigt medgivit detta vid förhandlingen.

38 Av detta följer att medlemsstaterna sedan den 1 januari 2004, det datum från och med vilket direktiv 92/81 upphörde att gälla, i kraft av artikel 30 i direktiv 2003/96 är behöriga att beskatta energiprodukter, såsom smörjoljor, vilka används för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning. Detta har även gjorts gällande av den italienska och den cypriotiska regeringen och av kommissionen.

39 Fendt har trots detta vid förhandlingen gjort gällande att endast de bestämmelser i direktiv 92/81 som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2003/96 kan anses ha upphört att gälla genom sistnämnda direktiv. Eftersom direktiv 2003/96 endast är tillämpligt på energiprodukter som används som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning har bestämmelserna i direktiv 92/81, vilka i enlighet med artikel 8.1 a i det direktivet avser energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning, således inte upphört att gälla genom

direktiv 2003/96. Enligt Fendt bekräftas denna tolkning av målsättningen med direktiv 2003/96. Det direktivet syftar nämligen till att bidra till att målsättningarna i Kyotoprotokollet uppfylls, och det kan därför inte återinföras en möjlighet för medlemsstaterna att beskatta de energiprodukter som används för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning, eftersom sådana energiprodukter inte utgör en källa till utsläpp.

40 Denna argumentation kan inte godtas. I artikel 30 i direktiv 2003/96 föreskrivs nämligen i otvetydiga ordalag att direktiv 92/81 skall upphöra att gälla från och med den 31 december 2003. Således kan varken den omständigheten att de respektive tillämpningsområdena för direktiv 92/81 och direktiv 2003/96 är olika, eller målsättningen för sistnämnda direktiv, motivera att artikel 30 i direktiv 2003/96 skall tolkas på så sätt att vissa bestämmelser i direktiv 92/81 skulle ha fortsatt att gälla. En sådan tolkning skulle grundligt ändra den artikelns räckvidd i strid med gemenskapslagstiftarens tydligt uttalade avsikt.

41 Även om medlemsstaterna är behöriga att beskatta energiprodukter, såsom smörjoljor, vilka används för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning, är de likväl skyldiga att iaktta gemenskapsrätten när de utövar sin behörighet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 februari 1995 i mål C-279/93, Schumacker, REG 1995, s. I-225, punkt 21, och av den 29 mars 2007 i mål C-347/04, Rewe Zentralfinanz, ännu ej offentliggjort i rättsfallssamlingen, punkt 21 och där angiven rättspraxis).

42 Medlemsstaterna är i synnerhet skyldiga att inte enbart iaktta bestämmelserna i EG-fördraget, särskilt artiklarna 25 EG och 90 EG, utan även bestämmelserna i artikel 3.3 första stycket i direktiv 92/12. Detta har med rätta påpekats av den cypriotiska regeringen och av kommissionen.

43 Trots att smörjoljor som används för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning omfattas av definitionen av begreppet "energiprodukter", i den mening som avses i artikel 2.1 b i direktiv 2003/96, är de enligt artikel 2.4 b första strecksatsen uttryckligen undantagna från det direktivets tillämpningsområde. Följaktligen omfattas de inte heller av systemet för harmoniserad punktskatt.

44 Mot denna bakgrund finner domstolen att de aktuella smörjoljorna, vilka inte är underkastade harmoniserad punktskatt, utgör andra produkter än de som avses i artikel 3.1 första strecksatsen i direktiv 92/12 (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Braathens, punkterna 24 och 25, och domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Italien, punkterna 31 och 33). Detta innebär att medlemsstaterna, enligt artikel 3.3 första stycket i direktiv 92/12, alltjämt har rätt att införa eller bibehålla skatter på sådana produkter, under förutsättning att dessa skatter inte leder till gränsformaliteter i handeln mellan medlemsstater.

45 Mot bakgrund av vad som anförts ovan skall tolkningsfrågan besvaras enligt följande. Direktiv 2003/96 skall tolkas så, att det inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, i vilken det föreskrivs att det skall tas ut en konsumtionsskatt på smörjoljor som utbjuds till försäljning, används eller är avsedda för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning.

Rättegångskostnader

46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2004/75/EG av den 29 april 2004, skall tolkas så, att det inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, i vilken det föreskrivs att det skall tas ut en konsumtionsskatt på smörjoljor som utbjuds till försäljning, används eller är avsedda för andra ändamål än som motorbränsle eller bränsle för uppvärmning.

Underskrifter